

ת"פ 68454/05/18 - מדינת ישראל נגד אשר מלכה, בן צפריר

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 68454-05-18 מדינת ישראל נ' מלכה ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אשר מלכה
2. בן צפריר

הנאשמים

גזר דין (נאשם 2)

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של סיוע לגידול סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים) + סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי כתב האישום המתוקן, גידל הנאשם 1, במבנה שהיה בעבר לול תרנגולות, 120 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 17.15 ק"ג נטו, וכן החזיק בכלים להכנת הסם ובהם - חומרי דיזון; מכלי מים; 2 מפוחים; 15 בתי מנורה ומנורות; 17 שעוני טיימר; מזגנים ניידים; ומפוחים.

חלקו של נאשם 2 הוגדר בכתב האישום המתוקן באופן "שהתקין חלק מהמרכיבים ששימשו לגידול והפקתו".

תסקיר שירות המבחן

2. שירות המבחן הגיש תסקיר על אודות הנאשם ובו פירט בהרחבה את נסיבות חייו. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים, ובתמצית יאמר כי הנאשם רווק כבן 24 ונעדר עבר פלילי. הנאשם שירת בצה"ל ומאז שחרורו עבד בעסק שבבעלות אביו. ביחס לביצוע העבירה קיבל הנאשם אחריות למעשיו וביטא נכונות להשתלב בהליך טיפולי. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי הנאשם האחר ביקש ממנו עזרה בכיוון שעוני מים והוא נענה לבקשתו. לגרסתו בפני קצין המבחן, בתחילה לא היה מודע להקמת מעבדת הסמים, ואולם בשלב מסוים הבין את כוונתו הפלילית של הנאשם האחר, אך בכל זאת סייע לו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות עבריינית והסתבכותו הנוכחית אינה מאפיינת את אישיותו, תפקודו בחיים והתנהלותו הכוללת. ברוח דברים אלו המליץ שירות

המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ ולהעמידו בצו מבחן למשך שנה.

טיעוני הצדדים והראיות לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום וטען כי מדובר בסיוע ברף גבוה ומכאן שחלקו של הנאשם בביצוע העבירה משמעותי. הוגשו תמונות של חממת הסמים (ע/1) ונטען כי יש לייחס לנאשם סיוע ביחס למלוא הכמות שנמצאה בחממה. ביחס לתסקיר שירות המבחן נטען כי התסקיר אינו מצביע על אפיק טיפולי הנוגע לבעיה קונקרטית ממנה סובל הנאשם ומשכך אין הצדקה לחריגה מטעמי שיקום. ביחס למתחם העונש ההולם, נטען כי הוא נע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר וביחס לעונש שיש להשית על הנאשם, עתרה המאשימה לעונש ברף הבינוני של המתחם, מאסר על תנאי, פסילת רישיון וקנס.

4. ב"כ הנאשם טען כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה המושלמת מזערי וכי מדובר לכל היותר בהגעה חד פעמית למקום לצורך התקנת חלק ממרכיבי החממה. נטען כי הנאשם הוא אדם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי, עבד לפרנסתו ולא עשה שימוש בסמים. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי לאור חלקו המזערי של הנאשם יש לקבוע כרף תחתון של המתחם עונש מאסר מותנה, וההגנה עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולאפשר לנאשם לעבור הליך טיפולי התואם את צרכיו, וזאת לצד ענישה חינוכית בדמות צו של"צ.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו וטען כי הוא לא ישוב להסתבך בפלילים.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך חברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע.

7. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** מדובר אומנם בהרשעה בעבירה נגזרת של סיוע, אך ברי שהערכים שנפגעו זהים לאלו שנפגעו מביצוע העבירה המושלמת, שהרי היסוד הנפשי בעבירת סיוע הוא מודעות לא רק למעשיו של המסייע, אלא גם לכך שהתנהגותו תורמת ליצירת התנאים להשלמת העבירה העיקרית ושאיפה לסייע לעבריין העיקרי (יורם רבין ויניב ואקי, **דיני עונשין** (מהדורה שניה), בעמ' 566). לאור כך, במעשיו פגע הנאשם בערכים של בטחון הציבור ושלומו. הסכנות הטמונות בהחזקת סם, לצורך גידולו והפצתו ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים

שעלולים להיגרם לחברה ולפרט ממעשים אלו. פעם אחר פעם נפסק כי יש לראות בחומרה רבה את עבירות הסמים אשר הפכו מכת מדינה וכי תוצאותיהן הישירות והעקיפות הנן הרות אסון לשלומה של החברה, לבריאותה ולביטחונה.

8. **3.3. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:** לצורך קביעת מתחם הענישה בעניינו של מסייע, ישנה חשיבות למהות פעולותיו של המסייע, שכן ישנן דרכי ביטוי רבות לסיוע, במדרגי חומרה שונים. בעניין זה נקבע כי "עונשו של המסייע אינו מושפע אך מחומרת העבירה המושלמת והעונשים הקבועים בצידה, ויש לייחס משקל למאפייני הסיוע עצמו" (ע"פ 640/15 אלקרינאוי נ' מדינת ישראל (24.8.15)). כן ראו:

"מלאכת קביעת מתחם העונש מחייבת להתחשב, בשינויים המחייבים, גם בנסיבות המנויות בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין, ובין היתר בשאלה אם מדובר בסיוע במעשה או במחדל; אם הסיוע קדם לביצוע העבירה העיקרית או שהוא ניתן במהלך ביצועה; מידת תרומתו של הסיוע לביצוע העבירה העיקרית; תרומת הסיוע לנזק שהיה צפוי להיגרם ושנגרם בפועל; יכולתו של נאשם להבין את משמעות פעולותיו לרבות בשל גילו; ועוד..." (ע"פ 1438/14 בראזי נ' מדינת ישראל (26.3.14))

וכן:

"תרומתו של המסייע היא עקיפה ומשנית, משום שאין הוא נוטל חלק בביצוע העיקרי של העבירה ואין הוא אלא שותף זוטרי למבצע העיקרי ... סעיף 40ט(א) לחוק העונשין מונה רשימה פתוחה של נסיבות שיש להתחשב בהן לעניין קביעת מתחם העונש ההולם של העבירה העומדת לדיון. הנסיבות המנויות בסעיף זה נשקלות, בשינויים המחויבים, גם כשמדובר בעבירת סיוע, שהיא כאמור עבירה העומדת לעצמה, השונה במאפייניה ופחותה בחומרתה מהעבירה העיקרית. מבלי למצות, מתחם העונש של עבירת סיוע ייגזר מהנסיבות הבאות: אם מדובר בסיוע במעשה או סיוע במחדל; אם הסיוע קדם לביצוע העבירה העיקרית (סיוע בתכנון) או סיוע שניתן בעת ביצועה של העבירה העיקרית; מידת תרומתו של הסיוע לביצוע העבירה העיקרית; תרומת הסיוע לנזק שהיה צפוי להיגרם ולנזק שנגרם בפועל; יכולתו של הנאשם להבין את שהוא עושה, את הפסול במעשהו או את משמעותו, לרבות בשל גילו, ועוד..." (ע"פ 5214/13 מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל (30.12.13)).

9. ומן הכלל אל הפרט: עבירת הגידול היא עבירה נמשכת והיקפה עשוי להשתנות לאורך ציר הזמן, הן מבחינת מספר השתילים והן מבחינת משקלם. לכן, ישנה חשיבות למועד מתן הסיוע, לצורך עמידה על מודעות המסייע להיקפה של העבירה. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם נכח במקום כאשר התגלתה החממה על ידי השוטרים ("נמצאו הנאשמים כאשר...."; וכן ראו גרסתו בפני קצין המבחן). מכאן, שהנאשם היה מודע להיקפה המלא של העבירה שעבר הנאשם 1. מנגד, ביחס לפעולות שביצע הנאשם, הרי שמדובר בהתקנת "חלק מהמרכיבים" הנדרשים לצורך גידול הצמחים. כתב האישום אינו מפרט באילו מרכיבים מדובר ומהו היקפם ותרומתם לביצוע העבירה המשולמת. כמו כן אין לדעת מה מספר הפעמים שסיפק הנאשם 2 סיוע כאמור לנאשם 1 ויש להניח עבורו כמובן את ההנחה הטובה ביותר, היינו שמדובר היה בסיוע חד פעמי בהתקנת מספר מצומצם של רכיבים (ראו בעניין דומה דבריו

של ס. הנשיא (כתוארו אז) השופט שפירא בעפ"ג 28110-10-15 **מדינת ישראל נ' דוד** (17.12.15)). עוד אציין כי הגם שגידול סמים בהיקף כה משמעותי נעשה מן הסתם למטרות רווח כספי, אין מקום למסקנה זו ביחס למסייע בנסיבות ענייננו, מקום בו כתב האישום לא ציין נסיבה זו. יש אפוא להניח עבור הנאשם כי עשה את המעשה מתוך יחסי החברות שבין השניים.

10. **מדיניות הענישה:** הענישה המוטלת בעבירות מסוג זה משתנה ממקרה למקרה והיא תלויה בין היתר בהיקף הסיוע, בכמות הסם (מספר השתילים והמשקל) ובנסיבותיו של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר חיובי וכיוצב'). ביחס לעבירה העיקרית (גידול סמים), נקבע לא אחת כי יש להחמיר עם מבצעי עבירות אלו וראו למשל ע"פ (י-ם) 1987-04-10 **מדינת ישראל נ' אלוני** (28.6.10):

"סבורים אנו, אפוא, כי יש צורך להחמיר עם עבריינים המגדלים סמים בחצרותיהם. כך הם פני הדברים לגבי עבריינים בעלי עבר פלילי וכך הם פני הדברים גם כלפי מי שזו לו הרשעה ראשונה. נזכיר את הידוע, כי עבירות הסמים חמורות הן בעיקר נוכח הנזק הרב שהן גורמות לציבור ולחברה, ואיש לא יחלוק על כך כי במלחמה סיוזיפית זו שומה על בית המשפט לתרום את חלקו בדרך של הכבדה בהטלת עונשים מרתיעים."

בעניין זה לא ניתן להתעלם מנפוצותה של עבירה זו בעת האחרונה ואף צוין בעניין כי "התופעה של מעבדות סמים הפכה להיות "להיט". העבירה הפכה להיות נפוצה ומצדנו נוסף, גם נפוצה שהרי גלום בה פוטנציאל סיכון רב ביותר. גידול הסמים כנראה הוא קל ופשוט יחסית ושמה עובדה זו מעודדת אנשים רבים לעסוק בגידול הסם" (עפ"ג 24376-07-14 **עמר נ' מדינת ישראל** (18.2.15)). כן צוין לאחרונה כי "על מנת להילחם נגד תופעת הפצת סמים מסוכנים, המוצאת ביטויה בקבוצות חברתיות רבות ומגוונות - נדרש עונש שכולל ממד הרתעת. לצד זאת, הגישה האינדיבידואלית בענישה היא השולטת בשיטת משפטנו" (ע"פ 5807/17 **דרחי ואח' נ' מדינת ישראל** (18.6.18)).

11. לעניין הענישה הנוהגת בעבירות של סיוע לגידול סמים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:

ת"פ 2200-02-18 **מדינת ישראל נ' שמיר זינו** (31.3.19), בו הורשע אחד הנאשמים בעבירות של סיוע לגידול סמים, החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם. במעבדה נתפסו 172 שתילי קנביס במשקל כולל של 1.500 ק"ג. הסיוע התבטא בנוכחות הנאשם במקום, ובית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים.

ת"פ 12469-10-16 **מדינת ישראל נ' חליל שאויש** (10.7.17), בו הורשע הנאשם בעבירות של סיוע לגידול סמים, החזקת סם שלא לצריכה עצמית ונטילת חשמל. הנאשם הקים מחסן בסמוך לביתו, צייד אותו בעצמו ובאמצעות אחרים וחיבר את המחסן באופן פיראטי לחשמל. במעשיו סייע הנאשם לגידול עשרות שתילי סם מסוכן מסוג קנביס במשקל של 117 ק"ג. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר ועל הנאשם נגזר עונש מאסר לנשיאת בדרך של עבודות שירות.

ת"פ 6536-04-15 **מדינת ישראל נ' טמיר אוזנה** (15.02.2016), בו הורשע אחד הנאשמים בעבירה של סיוע לגידול סמים. הסיוע התבטא בכך שהנאשם שהה במבנה בו גודלו הסמים במשך 3 ימים. הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וזאת במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים.

12. כאן המקום לציין כי הגם שעונשו המרבי של מסייע הוא מחצית מהעונש הקבוע בצד העבירה העיקרית, אין מדובר כמובן בחישוב אריתמטי, שהרי לכל סיוע נסיבות משלו ובהתאם לכך ייקבע המתחם. לאור כך אין למצוא קשר ישיר בין מתחם הענישה בעבירה העיקרית, לבין המתחם הראוי לעבירת הסיוע. עם זאת, לצורך שלמות התמונה ראיתי להפנות לפסיקה רלוונטית ביחס למדיניות הענישה בעבירה המושלמת של גידול סם בהיקפים שונים. ראו: רע"פ 314/16 **בן צבי נ' מדינת ישראל** (22.2.16), בו הוחמר עונשו של נאשם ל-10 חודשי מאסר, בשל גידול תשעה שתילי קנבוס במשקל של 2.5 ק"ג; **מדינת ישראל נגד טולידו** (17.1.17), בו הוטלו על נאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גידול 93 שתילים של קנבוס וזאת לאחר שהנאשם עבר הליך טיפול משמעותי; עפ"ג 62171-05-17 **אסי חן נ' מדינת ישראל** (10.7.17), בו הוטלו על נאשם שגידל 19 שתילים 12 חודשי מאסר. אציין כי בית המשפט המחוזי אישר במסגרת ערעור הנאשם את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום (8-20 חודשי מאסר); ע"פ 6180/16 **טאופיק אלחרוני נ' מדינת ישראל** (26.10.16), שם נקבע מתחם ענישה שבין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר לעבירה של גידול סם בהיקף של 275 שתילים במשקל של כ-80 ק"ג. על הנאשם הוטל עונש מאסר בן 20 חודשים (וכן הופעל מע"ת במצטבר). הערעור לבית המשפט העליון נדחה; רע"פ 7819/15 **סלור נ' מדינת ישראל** (22.5.16), בו הוטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל בשל גידול 45 שתילי קנבוס במשקל של 7.4 ק"ג. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 לבין 18 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת העונש נדחה הן בבית המשפט המחוזי, והן בבית המשפט העליון.

לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את עבירת הסיוע שעבר הנאשם נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

13. אקדים ואומר כבר עתה, כי ראוי לדעתי לחרוג במקרה זה ממתחם הענישה ולהעדיף את הפן השיקומי. הסיבות לכך יפורטו להלן.

14. כידוע, בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצידו של הנאשם" (רע"פ 7683/13 **דוד פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.14)). לאחרונה ציין בית המשפט העליון כי "שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי" (ע"פ 6637/17 **אליזבט קרינדל נ' מדינת ישראל** (18.4.18)). יישום דברים

אלו על הנאשם שבפני מביא למסקנה לפיה הוכחו בעניינו סיכויי שיקום ממשיים.

15. הנאשם הוא צעיר כבן 24. עברו הפלילי נקי. שירות המבחן התרשם כי הוא מקבל אחריות מלאה למעשיו והוא אינו בעל דפוסים עברייניים. לאחר התרשמות מנכונות הנאשם ליטול חלק בטיפול התואם את צרכיו, המליץ שירות המבחן להעדיף את הפן השיקומי בעניינו ולהעמידו במבחן. המלצה זו מקובלת עליו ולא מצאתי ממש בטענת המאשימה לפיה בהיעדר אינדיקציה התמכרותית או בעיה אחרת, אין הצדקה להליך טיפולי ולהעדפת אפיק שיקומי. העובדה כי הנאשם אינו סובל מהתמכרות כלשהי, אינה מונעת את האפשרות לשלבו בהליך טיפולי התואם את צרכיו כפי שהתרשם שירות המבחן. יש לזכור כי העבירה נעברה על רקע אופיו המרצה של הנאשם והפעלת שיקול דעת לקוי. שירות המבחן סבור כי ניתן לסייע לנאשם למנוע הישנות מקרים מסוג זה באמצעות הליך טיפולי. כידוע, שירות המבחן הוא הגוף המקצועי האמון על שיקום נאשמים ועל הערכת הסיכויים לכך וקצין המבחן משמש כזרועו הארוכה של בית המשפט לעניין זה. אכן, בית המשפט אינו חייב לאמץ את המלצת שירות המבחן, אך ברי כי להמלצתו משקל של ממש בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של נאשם (ע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.12)).

16. על חומרת העבירה במקרה זה אין חולק, ועמדתי לעיל על מתחם הענישה ההולם עבירה זו בנסיבותיה. עם זאת, במקרה זה סברתי כי אין זה נכון להטיל על הנאשם עונש מאסר ולו בעבודות שירות. הנאשם אינו בעל דפוסים התנהגות עברייניים. הוא צעיר ועברו נקי. נסיבות אלו, על רקע מהות העבירה והמלצת שירות המבחן, מביאים למסקנה לפיה עונש מאסר אינו הולם את נסיבות המקרה ונסיבות העושה. מסקנה זו מתחדדת גם לאור ההכרה ההולכת וגוברת בדבר ההשפעות השליליות של עונש מאסר בכליאה, לרבות הטמעת ערכים עברייניים (אפקט קרימינוגני). נימוק נוסף לחוסר התאמתו של עונש מאסר בכליאה הוא היעדר היכולת לחייב את הנאשם במבחן בשילוב מאסר (סעיף 1 לפקודת המבחן). כאמור, דעתי היא כי עונש מאסר בעבודות שירות אף הוא הולם את נסיבות המקרה הכוללות, לאור סיכויי שיקומו של הנאשם, ויש לזכור כי מדובר בעונש מאסר לכל דבר ועניין, אשר יש להטילו רק כאשר הדבר מתחייב. במקרה זה דעתי היא שהטלת מאסר בעבודות שירות עלולה לפגוע בסיכויי שיקומו של הנאשם ויש להימנע מכך.

17. מנגד, ביצוע צו של"צ מקיים היטב את האיזון הראוי שבין ענישה מוחשית לבין מניעת פגיעה חמורה מידי בנאשם. מדובר בעונש מוחשי-שיקומי, אשר בשילוב צו מבחן מקיים את עקרון ההלימה שבין מהות המעשה לנתוני האישיים של הנאשם וסיכויי שיקומו. לאור כך, אף בעניין זה נראית לי המלצתו העקרונית של שירות המבחן (לעניין הימנעות מהטלת עונש מאסר ביחס למי שאינו בעל דפוסים עברייניים מובהקים ראו ע"פ 4318-10-11 מדינת ישראל נ' רפאילוב ואח' (5.1.12)), חוות דעתו של כב' השופט שפירא (כתוארו אז); כן ראו גם דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר").

18. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים. **הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של צו הפיקוח עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.**

ב. אני מחייב את הנאשם לבצע 150 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שגיבש שירות המבחן. **הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הצו לשביעות רצון שירות המבחן וכי הפרת הצו עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.**

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ד. קנס בסך 5000 ש"ח לר. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.7.19 ובכל 1 לחודש שלאחריו. היה והקנס או חלקו לא ישולם במועד - תעמוד יתרת הקנס לתשלום מידי.

לאור כך שעניינו של נאשם 1 טרם הסתיים, החלטה על מוצגים תינתן בהמשך.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' סיוון תשע"ט, 05 יוני 2019, במעמד הצדדים.